

НАКАЗ
УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ МІСІЇ В РІЧІ ПІВНОЧНОЇ ПОЛЬСЬКІЙ
Ч. 120

4-го жовтня 1920 року

ЧАСТИНА ЗАГАЛЬНА.

§ 1.

Оголошую копії наказів Головної Команди Війська Української Народної Республіки від 9 вересня 1920 р. ч. 025 і від 13 вересня 1920 р. ч. 031.

ч. 025: § 1. Об'являю при цьому зразок наказу Доводства Округу Генерального у Львові від 13/ІІ-1920 р. ч. 1941: "З огляду на постійно впливаючі скарги і рапорти про неприхильне відношення як цивільних, так і військових влад до українців-Наддніпрянців і малополян, подається з наказу М.В.С. до відома і безумовного виконання слідує:

Уряд польський, по завзявній і побідній боротьбі з Україною, вважаючи за необхідне надалі утримання миру між двома братними і сусідючими з собою народами, та приймаючи від увагу важність сполучення і взаємної допомоги обома військами проти спільного ворога армії більшовицької, заключив з Україною договір.

Без мала півроку частини Українського Війська героїчно захищають наш східний фронт. Уряд Український та людність, за малими винятками, відносяться до Польської Держави неохайно.

Всякі тренія і непорозуміння, масові репресії, безпідставні ревізії, заарештування, впливають негативно на настрій серед Українського Війська, зитворюють труднощі і підкопують вплив та ширий намір ОТАМАНА ПЕТЛЮРИ і його Уряду. Нонсеквенції такого поступовання можуть викликати неприємні нам реакції.

Звертається увагу, що всі старшини й козаки, прийняті до Українського Війська, мають бути трактовані, як військові дружинної Держави. Цей характер ковіра дружинної Держави виключає який-небудь відмінний спосіб трактування його, особливо стосовання до його більших обмежень, його свобод, чим цих, котрі має польський ковір, є недопустимо. Не можна бо вимагати від українського ковіра звязку крові виключно на полі боротьби.

Начальники частин повинні бачити на те і вивчати передовий

454273

підзладних старшин, що обов'язком старшин військ Польських є стежити над цим, щоб наміри Уряду були проведені в життя, що не можна йому, хоч-би з малістю непріязненного відношення виступати в стосунку до партій, ісповідань, або національності. Настрій народу, настрої жовнірів, як власної, так і сполученої армії залежить в переможній частині від поведження старшин, на котрих очі всіх зараз звернені.

Як в службових, так і в приватних стосунках повинно дивитися на те, щоб не трактувати Українців, як елемент нам неприємний чи підданий, на відворот, належить вжити з ним в можливо приязні та прихильні стосунки, аби витвертати різно-к прихильний настрої їх до Польського народу.

Особливо наказується, в myśl наказу М.В.С., місцями Командування навізати стислий контакт з зв'язковими старшинами при Українських Командуваннях, і, з метою лагодження треній, порозумлятися з Польською Військовою Експозитурою при Уряді У.Н.Р. в Ланцуті/зараз у Львові/.

Ці самі вказівки відносяться різно-к до стосунків з цивільним Українським населенням в Малопольщі.

Забороняється яких-небудь ексцесів і репресій, як наприклад: інтернування осіб безконкретних і важких фактів, без ствердження цих фактів через свідків, або проведення неумотивованих ревізій чи арештувань.

При арештуванні на політичній підкладці належить передостережувати, що арештовані можуть бути виключно одиниці, котрі своєю діяльністю належать з'ясованню, можуть принести шкоду Державі Польській, різно-к і Українській. В намірах Польського Уряду лежить утворити згідне суспільне життя обох народів і через те належить уникати всяких моментів, котрі цю зреду утрудняють.

Як до військових, так і до цивільного населення України не належить стосувати безварунково гострих правил як ті, котрі відносяться до населення Польського. Кару на старшин та козаків належить переводити, з метою уникнення евентуальних закладів в беку Українських влад, по можливості в порозумінню з тими владами, себ-то: